

**Slavni odvetnik Darrow
radi komunistov ne bo
zagovarjal črncev**

Birmingham, Alabama, 31. decembra. Služiti ameriški odvetnik Clarence Darrow je odpotoval iz tega mesta, in z njim zaeno tudi odvetnik Arthur Hays. Darrow je bil najet, da zagovarja pred najvišjo sodnijo države Alabama osem mladih črncev, ki so bili obsojeni v smrt radi kriminalnega napada na dve mladi deklet. Darrow in Hays sta bila najeta od zamorske organizacije kot zagovornika, toda ko sta slišala, da so komunisti najeli svojega zagovornika, odvetnika Chamle iz Chattanooga, Tennessee, sta se odpovedala zagovorništvu. Oba sta izjavila, da pod nobenim pogojem ne delujeta kot odvetnika v slučaju, kjer so komunisti zraven. Komunistična stranka je najela pet odvetnikov, ki bodo zagovarjali obsojene zamorske fante pred najvišjo sodnijo. Vsi so povabili Darrowa in Haysa, da sodelujeta, toda sta oba odločno odklonila. V mnogih krogih so prepričani, da bo najvišja sodnja potrdila prvotno obsodbo osmih zamorskih fantov, ki bodo morali v smrt.

Hrvatski radio

Poleg bratov Hrvatov opozarjamo seveda tudi naše Slovence, da poslušajo jutri izvrstni hrvatski radio program, ki se bo oddajal kot običajno vsako nedeljo od 4. do 5. ure na WJAY radio postaji. Hrvatski radio klub je za jutri pripravil nekaj posebnega, in bo poleg tamburanja tudi prijetno petje. Mnogo slovenskih trgovcev se poslužuje hrvatske radio ure za oglaševanje. Tudi društvom se lahko postreže. Za pojasnila se obrnite na Mr. Frank Masokato, 6611 St. Clair Ave., ki vam bo drage volje vso stvar natančno pojasnil.

Društvo Ložka Dolina

Društvo Ložka Dolina je izvolilo sledeče uradnike za 1932: predsednik Franc Baraga, 1102 E. 64th St., podpredsednik Frank Truden, tajnik John Znidaršič, 6617 Schaeffer Ave., blagajnik in zapisnikar John Spech Jr., nadzorniki: John Krasovec, John Mlakar in John Sterle. Društvo zbora vse vsako 4. soboto v mesecu v SND, sobota št. 4, staro poslopje. Zdravniki: dr. Oman, dr. Kern, dr. Seliskar in dr. Perme. Zastopnik za konferenco in Klub SND je John Znidaršič.

Zalosten konec suhača

Državni prohibicijski agent Clint Barton, 41 let star, se je te dni ustrelil v hotelu Cleveland. 18. decembra je bil odpuščen od dela, ker je prohibicijski direktor našel v njegovi sobi zganje. Barton je zapustil več popisanih pol "spominov", v katerih navedla imena državnih senatorjev, sodnikov in drugih uradnikov, ki so vsi pijanci in obiskujejo prostore, kjer se prodaja opojna pičja.

Pet ubitih od avtov

Novo leto in zaključek starega leta je v Clevelandu zahteval pet avtomobilskih žrtev. Dva sta iz Clevelanda, ostali trije iz predmestij. Nesreče so se pripetile radi mokrih cest. Vsega skupaj je bilo v Clevelandu v letu 1931 ubitih 253 oseb od avtomobilov, ali šest manj, kot lansko leto, toda v nobenem mesecu prej ni bilo še toliko ljudi ubitih od avtomobilov kot v decembru, ko je našlo smrti pod avtomobili 39 oseb.

**15,000 železniških delavcev
je sprejelo te dni znižanje
svojih plač**

San Francisco, 31. decembra. 15,000 uslužbencev Southern Pacific železnice je danes podpisalo pogodbo, glasom katere sprejmejo 10 procentno znižanje plač. To se tiče delavcev, ki so zaposleni v železniških delavnicah. Ako se pozneje dožene, da drugi železniški delavci niso dobili celih 10 procentov znižanih plač, tedaj se plača delavcev v železniških delavnicah primerno zviša, če pa bo znižanje plač ostalih železniških delavcev večje kot 10 procentov, tedaj se tudi njih plače znižajo. Unijski uradniki so podpisali to pogodbo. Na vrsto pridejo sedaj pogajanja onih železniških uslužbencev, ki delajo na progi, in pričakuje se, da bo tem delavcem znižana plača za 15 procentov. Medtem se pa vršijo priprave za veliki sestanek med zastopniki 21 železniških delavskih organizacij in med devetimi predsedniki ameriških železnic. Ta sestanek se vrši 14. januarja, 1932, v Chicagu. Gre se za 15 procentno znižanje plače vseh železniških uslužbencev brez izjeme. Železnice trdijo, da se bodo s tem njih stroški znižali za \$200,000,000 na leto.

Društvo Golden Star, 53 SDZ

Društvo Golden Star, št. 53 SDZ, Kenmore, Ohio, je izvolilo sledeče uradnike za 1932: predsednik John Pustoverh, 668 Karber Ave., podpredsednik Margaret Petrich, tajnik in blagajnik Martin Lužar, 586 W. Wilbeth Rd., zapisnikar Anton Pranznik, Nadzorniki: Louis Valant, Matevž Pausič, John Anderlüh, Anton Zimmerman. Zdravnik dr. John Repasky, 638 Kenmore Boulevard. Seje se vršijo vsako 3. nedeljo v mesecu ob 2. uri na 2166 Manchester Rd., Kenmore, Ohio.

Nov grob

Sinoči je po kratki bolezni umrl v najlepši mladeniški dobi Anton Tekavčič, star 22 let, stanujoč na 14201 Aspinwall Ave. Ranjki je bil rojen v Clevelandu. Tu zapuša starše in tri brate, Franka, Josepha in Mihaela. Pogreb se bo vršil v ponedeljek zjutraj pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Naj počiva v miru, prizadeti družini pa izrekamo naše globoko sožalje!

Novorojenček

Veselo je pričakovala družina Mr. in Mrs. Joseph Cerny, 11114 Lincoln Ave., Garfield Heights, družinskega dogodka. Na novoletni dan je teta štokljia v resnici prinesla dete, da je bilo mrtvo. Mrs. Cerny deklisko ime je Štepcie, hčerka Mr. James Stepcie iz Norwood Rd. Pogreb novorojenčka se vrši v soboto popoldne pod vodstvom A. Grdina & Sons! Sožalje staršem!

Republikanci med seboj

Te dni so imeli republikanski "ward leaderji" svoje zborovanje, kamor je prišel tudi Gus Hirstius, načelnik republikancev v Clevelandu, bivši spoden uradnik volivnega odbora. Toda navzoči republikanci so tako kričali nad Hirstiusem, da je moral slednji iz dvorane pobegniti.

Jeklarne na delu

Kot piše "Iron Age", se bo v jeklarnah, zlasti v Ohio in v Pennsylvaniji po novem letu začelo mnogo boljše delati. Stanje produktivnosti je danes 22 procentov normalno, in do konca januarja se pričakuje 35 procentov produkcije.

**Ljudstvo na Finskem je z
veliko večino glasovalo
proti državni prohibiciji**

Helsingfors, 1. januarja. Prvo štetje narodnega glasovanja na Finskem glede prohibicije, je pokazalo, da bo prohibicija odpravljena in sicer z ogromno večino. V finski republiki je bila upešana državna prohibicija zadnjih 13 let, nekako tako dolgo kot v Zedinjenih državah. Dva dni se je vršilo glasovanje v republiki glede prohibicije, in kot vsa znamenja kažejo, je doživela prohibicija velik poraz. Seveda so prišla prva poročila o izidu glasovanja iz velikih mest, kjer je bila prohibicija zelo zasovražena, dočim so na kmetih za prohibicijo, toda število proti prohibiciji v velikih mestih je tako ogromno, da se kmetijski glasovi lahko skrivajo. V glavnem mestu je glasovalo za vsakih 5 suhih 25 mokrih. Volivci so dobili pri volitvah troje vprašanje, in sicer 1. ali naj se prohibicija popolnoma odpravi, 2. ali naj se pridržimo troje vprašanje, in sicer 1. ali naj se dovoli uživanje lahkega vina in pive. Po dosežaj oddanih glasovih je glasovalo za odpravo prohibicije 68,671 glasov, za pridržanje prohibicije 12,910, za dovoljenje za lahka vina in pivo pa 681 glasov. Zenske so v ogromni večini glasovale proti prohibiciji. Ker glasove ženske pešce štejejo, jo zanimivo videti žensko glasovanje. Za odpravo prohibicije 36,358 glasov, za pridržanje prohibicije 8,610, za lahka vina in pivo 443 glasov. Za prohibicijo so se najbolj poganjali boljševidi, ne sicer iz prepričanja, pač pa, ker so vedeli, da prohibicija ustvarja nezadovoljstvo, in kadar je narod nezadovoljen, tedaj komunisti lahko najlažje zanjejo.

Najnovejše poročilo iz Finske naznaja, da je bilo za odpravo prohibicije oddanih 157,697 glasov, za prohibicijo 46,660, za lahka vina in pivo pa 2,124 glasov. Polovica glasovnic še ni prešteti.

**Pennsylvanija podari 18
milijonov za brezposelne**

Harrisburg, 31. decembra. Državna postavodaja države Pennsylvanije je danes odgodila zborovanje, potem ko je dovolila \$18,546,553 pomoči za brezposelne in zapuščene družine v državi. \$350,000 ima država takoj na rokah, \$17,000,000 bo treba dobiti, potem ko postavodaja bri governor in apelatna višja sodnija, dočim je \$546,000 veljalo zborovanje državne postavodaje, ki je odobrilo to svoto. Zbornica je zborovala dva meseca. Iz države Wisconsin se pa poroča, da je senatna zbornica tam porazila predlog gubernerja La Follette, da se dovoli \$17,000,000 za brezposelne. Da bi se dobil ta denar, bi se obdavčili gotovi krogi v državi, toda senatna zbornica je z 17 proti 14 glasovi porazila ta predlog, kot tudi predlog, da se zniža davek na farmah za \$1.00 pri vsakih \$1,000 vrednosti. V državi Wisconsin se nahaja 140,000 brezposelnih delavcev, ki sedaj od države ne bodo dobili nobene pomoči.

**12 oseb pobegnilo iz za-
porov v Texasu**

Canton, Texas, 1. januarja. V tukajšnjih okrajnih zaporov je sinoči pobegnilo dvanaest jetnikov. Pobili so jetničarja na tla in mu vneli ključje. V večji sta ostala dva jetnika, ki nista hoteli izkoristiti prilike za beg.

**Ray Miller je imel sijajen
politični shod. Ostra ob-
sodba republikancev**

Ray T. Miller je imel v četrti politični shod v prid svoje županske kampanje. V Moreland gledališču je izjavil: "V Clevelandu imamo danes vlado za par izvoljenih, za par ljudi s posebnimi privilegiji. Skrajni čas je, da ljudstvo spozna, da je vlada za vse, ne pa samo za nekatere. In dočim je sedanja republikanska vlada razmetavala denar za svoje privilegirane osebe, so stroški vlade silno naraščali, in ves narod plačuje račun, dočim vi niste dobili protekcije in koristi, kar vam bi moralo poštenim potem iti. Sedaj imate priliko, da izvolite mestno upravo, ki bo pošteno in iskreno služila narodu. Mnogo ljudi je mnenja, da jaz obsojam policijski oddelek v Clevelandu. Ne, jaz nisem proti policiji. Velika večina naše policije je poštena in uspešna, toda nahaja se v okovih in je vezana po posebnih interesih, ki v temi in tajnosti držijo policijo nazaj. Ko bodo odstranjene te sile, bo Cleveland imel najboljšo policijo v Zedinjenih državah." Na istem shodu, katerega se je udeležilo nad 1,000 ljudi, je bil tudi John Sulzmann, katerega je ljudstvo z gromkim ploskanjem pozdravilo. Sulzmann je čital svoj govor, rekoč, da ima pozneje dokaz, kaj je govoril, ne da bi časopisi kaj svojega uraven postavili. Rekel je: "Mnogo ljudi je mnenja, da naj Miller ostane v prosekutorskem uradu, kjer sedaj uspešno deluje. Toda to je mnenje sovražnikov Millerja, to je mnenje, morilcev, gangežev in raketirjev ter drugih sleparjev, ki se strašno boje, ako pride Miller v City Hall, kjer bo naredil konec silnemu izkoriščanju mesta. Miller kot župan bo prekrbel, da bodo ceste v Clevelandu zopet varne za moše, žene in otroke, ker bo znal mesto na mah očistiti."

Witt napreduje

Ponovno štetje poskusnih glasov v županski kampanji v Clevelandu kaže, da je Peter Witt nekoliko naprej pred Millerjem, dočim je republikanski kandidat Morgan daleč zadaj. Glasom najnovejšega izkaza ima Witt 231 glasov, Miller 218, Morgan 194, Walz 50, Ford 38 glasov. V teh številkah še niso vključeni glasovi iz 23. varde, dočim so na razpolago že glasovi iz močnih republikanskih vard. Na vsak način bo zanimivo čitati poročilo o glasovnicah iz 23. varde.

Roparji na delu

Roparji v Clevelandu so bili zlasti zaposleni na novoletni dan. Številne trgovine so bile oropane, vlomljene je bilo v mnoge stanovanj, in več oseb je bilo na cesti oropanih. Po površni cenitvi so roparji dobili nad \$5,000.00 samo na novoletni dan.

Nove licence

Policija je ustavila včeraj kakih 200 avtomobilistov, ki niso še imeli novih avtomobilskih licenc. Vsak je dobil tiket, s katerim se mora zgledati na glavnem policijskem uradu in plačati \$2.00.

Državljanška šola

Z novim poukom za ameriško državljanstvo se začne v četrtek, 7. januarja. Pouk se vrši vsak četrtek, ob 7. uri zvečer v veliki dvorani javne knjižnice na 55. cesti in St. Clair Ave.

**Proslava petletnice Slov.
Del Doma se je vršila s
sijajnim uspehom**

Praznovanje petletnega obstoja Slovenskega Delavskega Doma na Waterloo Rd. se je vršilo včeraj popoldne in zvečer. Popoldanski program se je bil nekoliko zakasnil vsled trumoma prihajajoče množice občinstva. Vse povabljenе skupine in posamezniki s svojimi nastopi in sodelovanjem so nudili obilo duševnega užitka, kajti ves program je bil kljub obširnosti zanimiv in pester. V več slučajih so morale skupine in posamezniki svoje točke ponavljati na splošno željo navzočega občinstva. Vsi nastopi so bili proizvajani s popolno dovršenostjo. Bilo je mnogo lepega in ubranega slovenskega petja, godbe, telovadne gibčnokst Sokolov in plesalk umetnega plesa. Dasi je bila obširna dvorana nabit polna, je navzoče občinstvo sledilo vsem proizvajanim točkam z vso pozornostjo in mirnim vedenjem. Celo mladina, ki je bila številno navzoča, je vzorno in dostojno sledila vsem točkam.

Kakor popoldne, tako številen je bil poset tudi zvečer. Popoldanski program je bil v splošnem kulturnega obsega, večerni program je bil pa omejen večidel v zabavo in vzbujanje smeha. Obilico prešernega smeha je privabila že prva točka, proizvajana po Mr. Anton Eppichu in Mrs. Stefaniji Česnik-Tolar. V njih nastopu ju je mojstrsko spremljala na klavirju mlada, zelo nadarjena Miss Olga Goddec. Številna množica jih je v priznanje za njih nastop nagradila z ogromnim ploskanjem. Za prvo točko na programu ni prav nič zaostajala igra enodejanske "Napoleonov samovar." Razlika od prve je bila le v tem, ker je v igri nastopalo več osebja. In vsak je po svoje zaporedoma privabljal v obilici zdravega in neprisiljenega smeha. Že same kretnje igralcev so bile tako šegave, da bi omeščale tudi trdo srce; izgovorjavo igralcev je učinek dejanja še povečala. Igralci so nastopali v svojih ulogah povoljno, za kar zaslužijo pohvalno v polni meri. Režijo je spretno vodil in tudi sam igral Mr. Louis Kafferle, marljiv delavec na kulturnem polju in direktor Doma. Ves direktorij je bil na delu s pripravi za to slavnost, in svoje delo je izvršil s plodonosnim uspehom. Pač hvalevredna požrtvovalnost!

Poset je bil eden izmed največjih v zgodovini Slovenskega Delavskega Doma. Število navzočih je presegalo en tisoč, kar je v primeri današnjim časom nepričakovano povoljno. Na prireditvi smo opazili naše ljudi iz vseh strani širnega Clevelanda, veliko oseb je bilo navzočih tudi iz bližnjih naselbin. Upamo, da so navzoči odnesli od včerajšnjega praznovanja petletnega obstoja Slovenskega Delavskega Doma najlepše vtise. Gotovi smo, da so se posetniki v splošnem zavedali velikega in neprecenljivega pomena, ki je začetan in se redno izvršuje pod streho narodnih ustanov, med katerimi zavzema Slovenski Delavski Dom dokaj odlično mesto.

* Eden najboljših ameriških žurnalistov, Richard Oulahan, je umrl v Washingtonu.
* 251 oseb je bilo od avtomobilov ubitih v Clevelandu v letu 1931.
* Umrl je znani filmski igralec Tyrone Power.

**Številne nesreče, umori,
bombe, samomori ob pri-
hodu novega leta 1932**

Ironton, Ohio, 1. januarja. Pet moskih je šlo sinoči v neko duplino blizu mesta, da bi igrali karte. Prižgali so ogenj v mrzli duplini in se vsedli k kartam. Ogenj je posušil mokro prst v duplini, skale so se zrahljale, omajale in padle v duplino. Pri tem so bili trije igralci takoj ubiti, ostala dva pa sta dobila težke poškodbe.

Chicago, 1. januarja. Na jugovzhodni strani mesta je padel preko mostu v Calumet reko neki avtomobil. Policija je rešila nekoga Jacob Schillerja iz Coopersville, Mich., ki je povedal, da je bilo v avtomobilu pet moskih, dva otroke in dve ženski, ki so vsi utonili. Bili so to člani dveh družin iz Michigana.

Springfield, Ohio, 1. januarja. Trije potniki so zgubili svoje življenje in dva zrakoplovca sta bila nevarno ranjena, ko je clevelandski zrakoplov padel na neko mokro koruzno polje. Padec zrakoplova je bil tako silovit, da se je zaril tri čevlje globoko v zemljo. Zrakoplov je bil namenjen iz Clevelanda v Louisville.

Marysville, Michigan, 1. januarja. Mrs. Steve McClure je preživela novoletni dan z načrti kako bo pokopala svoje štiri male otroke in dve nečakinja, ki so se vsi zadušili od plina. Ko se je Mrs. McClure včeraj vrnila domov, je dobila šest mrtvih trupel otrok na tleh hišne kuhinje. Mrtvi so: Olive, 9 let, Rayfield, 7 let, Phillis, 4 leta in Rollin McClure, 2 leti; Martha Earl, 16 let in Shirley Earl, 10 let stara. Earl sestrini sta skrbeli za McClurove otroke, dočim sta oče in mati delala. Otroci so se igrali pri plinovi peči in pustili odprte vijake. Plin je vahal in zadušil vse skupaj, predno je prišla pomoč.

Atlanta, Georgia, 1. januarja. Tornado, ki je divjal v raznih vaseh po južnem delu te države, je ubil 5 oseb in ranil nad 60 ljudi.

Sodnik Hull

Od danes naprej je premeščen mestni sodnik Hull iz kriminalnega oddelka mestne sodnije v civilni oddelke. 15 mesecev se je nahajal na svojem mestu in je bil znan zlasti po prizanesljivosti napram kršilec prohibicije.

Prvi otrok

Prvi otrok v tem letu se je rodil v Clevelandu v družini Mrs. Kurka, 17023 Lorain Ave. Štokljia je prinesla princa ob 12:01 zjutraj.

Znižana voznina

Družba cestne železnice v Clevelandu namerava znižati voznjo na cestni železnici, da si tako pridobi čimveč potnikov in uspešno konkurira avtomobilom.

Delniška seja

Letna delniška seja North American Trust banke se vrši 13. januarja, ob 8. uri zvečer v Knausovi dvorani, na kar se opozarja vse delničarje.

180,000 avtomobilov

Do včeraj je 180,000 lastnikov avtomobilov v Clevelandu vzelo licence za letošnje leto. Manjka jih še kakih 50,000.

* Eden najboljših ameriških žurnalistov, Richard Oulahan, je umrl v Washingtonu.
* 251 oseb je bilo od avtomobilov ubitih v Clevelandu v letu 1931.
* Umrl je znani filmski igralec Tyrone Power.

**Anti-fašisti v Ameriki po-
šiljajo Italijanom smrtno-
nosne bombe v svarilo**

Trije lepi paketi, naslovljeni kot "novoletna darila" za laške kraljeve konzule v Clevelandu, Detroitu, Chicagu in Youngstownu, so vsebovali smrtonosne bombe, poslana baje od sovražnikov fašizma. Laški konzul v Clevelandu, "grof" Gradenigo, je prvi dobil pošiljko v roke, in le malo je manjkalo, da ni bil ubit. Konzuli v Detroitu, Chicagu in Youngstownu so par ur pozneje dobili enake pošiljke. Policija je dobila vse štiri bombe v svoje roke, jih odnesla ven iz mesta in jih na samotnem polju uničila s strelji. V vsakem paketu je bilo dovolj nitroglicerina, da bi zletelo veliko poslopje v zrak. Clevelandski policija išče nekoga znanega anti-fašista, ki je baje poslal bombo konzulu Gradenigo. Poleg policije preiskujejo za de vo tudi poštni inšpektorji. Zaroto med anti-fašisti proti laškemu konzulu so najprvo odkrili preteklo sredo v Easton, Pa., kjer je bilo izročenih pošti sedem paketov, naslovljenih na razne konzulate. Ko so eksperti preiskovali en paket, je eksplodiral, pri čemur so bili trije ubiti in pet ranjenih. Vse bombe so bile narejene od istega moškega. Paket, ki je bil namenjen konzulu v Clevelandu, je bil dozdevno odposlan od "Mr. Trombetta, 56 E. 45th St., New York." Trombetta je prominenten fašist v New Yorku. Izjavil je, da so zlorabili njegovo ime, da bi bili paketi brez sumnje odprti na konzulatih. Organizacija anti-fašistov pa odločno izjavlja, da ni v nobeni zvezi s pošiljateljico bomb. Laški konzul otročje in neumno trdijo, da so zaroto skovali anti-fašisti. Preiskava bo kaj drugega prinesla na dan. Bomba za clevelandskega konzula Gradeniga je prišla po ekspresu. Tajnica Ussai je dobila paket v roke in ga pozneje izročila konzulu Gradenigo, ki je postal takoj sumljiv, ker je že prej slišal o enakih paketih. Poklical je policijo, ki je odnesla paket na strelišče na Schaaf Rd., kjer so paket raztreli. Bomba v paketu je naredila 20 čevljev široko in globoko odprtino v zemlji.

Prihod leta 1932

Padalo je in škrofilo na predvečer novega leta 1932, kot bi hotel dež izbrisati vsa sramota in mizerijo, ki jo je prineslo leto 1931 s seboj, in ki se je pravkar poslavljalo. Kljub temu je pa povsod vladala največja živahnost. Ceste so bile natlačene polne avtomobilov, vsi hoteli, restavrantji, klub in drugi lokali so bili prenapolnjeni; in ob zvokih vsakovrstnih godb in veseljem plesu in zabavi je bilo leto 1931 srečno pahnjeno iz tega sveta, ob voščilu milijonov, da bi prineslo leto 1932 boljše razmere.

Društvo Napredne Slovence

Veliko domačo veselico priredi društvo Napredne Slovence št. 137 S. N. P. J. nocoj večer v spodnji dvorani S. N. Doma. Prijetna domača zabava in privovrstna postrežba v jedi in pičji bo na razpolago vsem. Prijatelji in prijateljice društva so prijazno vabljeni.

* Unijski železničarji in lastniki se snidejo 21. v Chicagu glede plač.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 1, Sat., Jan. 2d, 1932

Prihod leta 1932

Šumno in bučno so ljudje po vsem širnem svetu spravili nesrečno leto 1931 iz tega sveta, in danes že pišemo leto 1932, ki je dan mlado pred nami, in v katerega stavi sleherni toliko tisoč nad in upov, da se uresniči, potem ko se je polotil vsega naroda sveta strašen obup.

Preroki, ki se pojavljajo vsako leto ob tem času, so tudi letos na mestu. Bolj ali manj srečno skušajo odgovorjati na zagonetno in težko vprašanje: Kaj nam bo leto 1932 nudilo? Koliko časa bo še prevladovala svetovna gospodarska depresija? Po kakšnih znamenjih bomo spoznali, da ne gremo več navzdol, pač pa da smo se dvignili iz brezmejnega brezdna in gremo počasi, toda sigurno navzgor? Kam naj se obračamo v tem letu, da bomo zadeli pravo?

Nekateri svetovni preroki imajo precej sreče s svojimi izjavami. Tako n. pr. je nizozemski ekonom, George Dewloff, prerokoval splošno svetovno krizo že eno leto prej, predno se je v resnici začela. Tudi za to leto je George Dewloff izustil prerokovanje pretekli teden. Povedal je odločno, da bo kriza ponehala v letu 1932, in da se bo ponehanje krize najprvo občutilo v Zedinjenih državah, potem pa nastane zboljšanje polagoma tudi v Evropi.

Koliko je na tem resnice, se mora seveda počakati. Vsak pa je prepričan o tem, da se prihod boljših časov ne more dolgo odlašati. Ljudje so napeti do skrajnosti, beda je neizmerna, in vsaka gospodarska kriza mora biti enkrat končana, ako nas ne vara zgodovina vseh tisočletij ki so za nami.

Pred sedanjo krizo so bili v resnici dobri časi. Ljudje so služili dobro in sanjali brezskrbno o lepi bodočnosti. Mislili so, da bo vedno tako. Nastale so divje spekulacije, na denar se ni pazilo, razmetavalo se je, in za vse to je prišla kazen. Toda kazen, dasi je ogromna, pa vendar ne sme biti neznosna, ker sicer se zna svet pogubiti v njej. Na vsak način moramo torej misliti, da je prišla kriza v letu 1931 na svoj vrhunec in da se mora letos položaj obrniti.

Gorje onemu, ki je v dobrih časih lahkomišelnostno spekuliral in prav nič mislil na bodočnost. Ko so se začele cene nižati in padati, so se zmanjševali tudi dohodki in profiti, naenkrat je tudi tega zmanjkalo, ostale so pa obilicije, in oni, ki niso preskrbeli za nje, so bili strašno udarjeni, kajti obilicije brez dohodkov so najtežje mogoče breme.

Dolgovi, da dolgov so breme, katerih se bo treba znebiti. Ne samo vaši privatni dolgov, pač pa dolgov narodov in držav. V letu 1932 bo treba predvsem uravnati te mednarodne dolgov, in kakor hitro se to zgodi, pade strašna mora raz nas in začeli bomo svobodneje dihati. Kot prikazujejo razna znamenja, se bo to zgodilo v letu 1932, kajti svet mora iti v absolutno in popolno pogubo, ako se groze iz leta 1931 nadaljujejo še v letu 1932.

Skoro je nemogoče verjeti, da bi se v ekonomskem pogledu svet popolnoma zrušil. Preti je silna poguba že prej, mnogokrat, toda svet je še vedno pokazal zmoglost, da si pomaga iz najhujšega, ako ima pametne voditelje ter trezne državljane. Tudi Zedinjene države so prenesle že marsikatero strašno krizo, in skoro gotovo je, da si bodo pomagale prve iz brezdna, v katerem se danes nahajajo.

Logično je misliti, da pride konec depresije v letu 1932. Odvisno je od tega, kako hitro bo zginjala kriza, kako se bodo posamezniki in tudi celi narodi zavedali svojega položaja in resnosti, s katero je treba iti na delo. Ne sme se gledati nakvišku, sanjati in spekulirati, ali pa nastopati z mržnjo v srcu proti bližnjemu, pač zreti realnosti v obraz in vedno misliti, da položaja ne moremo tako priprokati, da bi hodil prav posamezniku, pač pa skupnemu človeštvu. V depresijah trpi ves narod, in kar je slabo za enega, je slabo za vse.

To pomeni, da se mora posluževati prave ekonomije, da se mora zlasti pri državnih upravah odpraviti vsaka potratnost, ogibati se je treba kar največ dolgov, kajti take obveznosti so največja zapreka napredka.

Prijetno je misliti, da se bo kriza najprej začela umikati v Zedinjenih državah. Toda do dobrega se tudi tu ne bo umaknila, ako ne bomo v sporazumu z ostalim svetom, ako bomo nastopali samostojno, brez nasvetov in sodelovanja ostalih narodov, ako se bomo znova obgradili z visokimi zidovi tarifa in mednarodne zavisti.

Dajte in naredite prostor prosperiteti, katero vsakdo z odprtimi rokami pričakuje. To je upanje leta 1932.

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O. —Presim nekoliko prostora v Vašem cenjenem listu A. D., ker bi se rada zahvalila tukajšnjemu društvu sv. Vincence Pavla, ki mi je darilo za božično darilo v obliki dobro naložene košare z živilci. Prav lepo se zahvalim in Bog naj vam povrne stotisočkrat vsem, odobrno in še vsakemu posebej, kakor Rev. Hribarju, pod čigar nadzorstvom so se živila delila, An-

ton Rudmanu, kot predsedniku, ki se je toliko trudil in marsikatero pot napravil, Frank Zupančiču, kot tajniku še posebno hvale, kajti on v resnici ve, kdo je potreben. Potem blaginiku Jakob Gustinčiču in še drugim, katerih imena mi niso znana. Tako se možje, katerim gre vsa čast za njih poštenost. Bodite prebrani, da marsikatero srce vas zorstvom so se živila delila, An-

KAKO JE BILO NA POTOVANJU

La Salle, Ill.—To je najina predzadnja postaja. V ponedeljek je bila seja Baragove zveze v Chicagu, ki je trajala vse popoldne do večera. Ves čas in povsod sva imela vesele čase, slike so vzbujale povsod zanimanje in povsod sva morala kazati slike po dva večera. Skoro povsod so rojaki naročali pozdrave. Tako pozdravljajo iz Chicaga: za krojača Mr. Pojeta od John Ožbota in za Srečko in John Peruška. Za Mr. Jos. Grdina od Math Jerina. Za družino Jack Boncha od bratove družine Boncha. Tudi Mrs. Mary Grdina pozdravlja iz Chicage in Waukegana. Jos. Merkun pozdravlja Rev. M. Jagra.

Iz Milwaukee pozdravljajo: Mr. Matoh Jos. brata Franka, Mr. Anton Sersheha in družine. Tudi za Jos. Kmeta so izročili

pozdrave pri Kozlevčarjevih. V Milwaukee so spraševali za družino Mr. Jos. Zuliča. Mr. Frank Francič pozdravlja vse Šent Jernejčane. Za Martin Avseca od sestre Radovan. Od Jos. in Zofije Jevnikar za John Hrastrar iz Sheboygana.

Mrs. Marie Prislant pošilja pozdrave uredništvu Ameriške Domovine in vsem uradnicam in članicam S. Z. Zveze, ter ostalim znancem, osobito Štajercem iz Savinjske doline. Tudi Mr. Močnikar in Mr. Plevnik sta poznana v Sheboyganu, kjer so se pri Skrajnerjevih spominjali nanju. V La Salle so se spomnili na Mrs. Mitzi-Grdina, kakor tudi v Oglesby, kjer je njen rojstni kraj.

Lepe pozdrave od Albina Modica in od

A. Grdina.

St. Clair Rifle and Hunting Club

Piše A. G.

V četrtek 17. decembra smo imeli prvo vajo v Slov. Del. Domu. Večer nam je potekel kaj hitro, saj je splošno znano, da si imajo lovci vedno mnogo povedati, zlasti pa ob času lovske sezone.

Za danes bom opisal nenavadno dirko med lisico, psom in dvema lovecema. V Thompsonu nekje so lovili zajce naši fantje: Štefan Malovašič, Joe Kren in Andy Pirnat. Ko so že vsak po par zajcev dobili, so se podali v bližnjo hišo, da se malo odpočijejo in duše privežejo. Toda komaj vsak enega stisnejo, ko začne hišna gospodinja, ki je sedela pri oknu, vpiti na ves glas: "Jejžeš, jejžeš! glejte no lisico! Nekaj je ukradla, pa kar v taci nese."

Jože, ki je imel največ prisotnosti duha (on je namreč pekar in je menda zato hladnokrvn), je vzkliknil: "Harduš!" napa pa pograbi puško, pokliče psa ter steče za lisico. Andy v svoji navdušenosti pograbi kvort, ki je stal na mizi, ter jo udere skozi vrata in se šele na dvorišču domisli, da nima pravega orožja v roki. Zato se obrne nazaj in leti v hišo po puško.

V tem času sta bila Jože in njegov pes lisici že tesno za petami. Vendar je vzel še dobro uro tekanja čez hribe in doline, ter so bili že vsi štirje do dobra upchani, ko se končno posreči Jožetu dobiti lisico na muho. Ko je strel zagrmel in je Andy videl, da je lisica padla, je vzkliknil: "Na, pa je ves marter zastoj. Mar bi bil sedel na gor-kem pri kvortu."

Seveda, tudi Štefan ni ostal v hiši, vendar pa ni imel vesele udeležiti se dirke. Ko je stopal počasi iz hiše, je rekel: "Če hoče tista lisica, da jo rešim past, katero nosi na taci, naj kar sem pride. Jaz ne bom za njo letal."

V dirki, kot že omenjeno, je izgubila lisica svoje bomo življenje. Lovci so bili pa na dobičku in sicer je dobil Jože lep lisčji kožuh in past, katero je nosila lisica na nogi, Andy je pa dobil en dober prehlad. Sicer

bodi omenjeno, da se je prehlad že rešil, za kar se ima zahvaliti clevelandskim kotličkarjem.

Opozarjam vse člane, da bo imel newburški klub srnjakovo večerjo na 3. januarja v S. N. Domu na 80. cesti. Začetek ob osmih zvečer. Vabljen je ves naš klub na večerjo, kajti srnjak je baje tako velik, da bomo vsi siti in bo še dosti ostalo za drugi dan. Torej fantje, prihodnjo nedeljo vsi v Newburg, da se bomo v družbi lovec zopet malo pozabavali. Prepričan sem, če gremo vsi člani našega kluba na večerjo, da bomo z lahkoto predihali kar imajo v zalogi. Drugo poletje bodo morali pa piti lemonado, ker ne bodo imeli več ohajčana.

V četrtek 7. januarja bomo imeli zopet vaje in tudi sejo. Prosim vse člane, da se udeležijo seje, ker imamo mnogo važnega za ukreniti. Nov odbor bo na prihodnji seji prevzel vodstvo v svoje roke in ob takih prilikah navadno nov predsednik "tretja" navzoče fantje. Stari predsednik mi je naročil, naj opozorim vse člane, da morajo na prihodnji seji podati vsak svoje poročilo o lovu v sedanji sezoni. Najbolje bo, da si vsak spiše svoje doživljaje, srečo ali smolo, katero je imel na lovu, ter listek izroči predsedniku. Ako bo kaj posebnega, bom pa dal v javnost.

Voščim srečno in veselo novo leto vsem čitateljem tega lista, posebno pa lovec.

Tako smo pa zadnjič streljali:

Turšič	156
Susel	150
Novak A.	145
Malovašič S.	144
Glažar	143
Urankar A.	142
Novak J.	141
Papesh J.	140
Peterka	138
Cesen A.	133
Kren Joe	129
Pirnat A.	128
Filipic A.	117
Penosa V.	107
Urankar J.	99

Rainbow Hunting & Fishing Club

(Piše LOUIS HOČEVAR)

Prvič v zgodovini newburške naselbine bo v nedeljo večer srnjakova večerja v S. N. Domu na 80. cesti. Kaj takega se še ni priredilo v Newburgu. Če ravno so slabi časi, pa vseeno naš klub upa, da se bodo rojaki odzvali ta večer, da nam ne bo tako prvi večer korajžo podrli. Vstopnina je samo \$1.00. Nekaj vstopnic se bo lahko dobilo še tudi v nedeljo večer. Verjemite mi, da tisto, kar boste jedli, pili in videli tisti večer v

nu.

Želim vsem skupaj najprej srečnejše novo leto.

J. K.

dvorani, bo vredno ne samo \$1.00, ampak 50 dolarjev, torej —na svidenje!

Fantje našega kluba naj si zapomnijo tole: vse nagačene ali žive zverine in ptice prinesite v dvorano v nedeljo popoldne ob 4. uri. Tisti, ki ste odločeni za delo v dvorani, pridite pa takoj popoldne, da se vse pravčasno uredi.

Članice "The Fun Seekers kluba" so prošene, da se javijo ob sedmih zvečer v kuhinji S. N. Doma. Program na slavni srnjakovi večerji bo približno takle: Takoj, ko boste prišli v dvorano, si ogledajte raznovrstno zverjad, katera bo na odru raz-

postavljena. Ob osmih se prične servirati večerjo. To bo trajalo tako dolgo, da se bo vsak najedel za par dni. Potem bo ples in debata z ohajčanom. Potem bodo na mestu razne lovske storje in petje. V ponedeljek zvečer ali v torek jutraj bo zaključek, potem bo pa prosta zabava doma.

Zadnjo soboto smo pa takole streljali:

Glavič F. 170

Hočevar	170
Plut	171
Strayner	169
Mirtel	168
Novak A.	160
Glavič J.	161
Novak F.	161
Jazbec	153
Zupančič	148
Kic	143
Zagar	143
Miller	133
Russ A.	122
Gliha	121

Vesti iz domovine

—Grozna nesreča. Iz Št. Vid. pri Stični poročajo: Na praznik brezmadežnega spočetja Marije Device je šel iz župne cerkve proti svojemu domu v Podborštu Tomažič Anton, oženjen, star 57 let. Pot ga je peljala čez železniški tir pri postajališču Št. Vid. Bilo je približno ob pol 10. Tovorni vlak je prišel iz Ljubljane in vozil proti Novemu mestu. Tomažič je zelo gluh, na eno oko tudi slep, z drugim pa slabo vidi. Zato ni slišal in ne videl vlaka. Stroj ga je vrgel na tla in Tomažič je padel pod vlak. Bil je takoj mrtev. Pokojni je bil reven kolar. Imel je enega sina, ki je star 13 let in mora že služiti.

—Požar in led. Kako uro hoda leži nad Trebnjem prijazna vas Repče. V petek, 4. dec., okoli pol 10 predpoldne je puhtil iz hiše posestnika Udoviča, po domače Lazarjevega Tončka, velik ognjen jezik in v trenutku oklenil vsvoji vroč objem vsa gospodarska poslopja. Med vasčani je nastal nepopisljiv strah. Otroci so jokali, odrasli vsi zmedeni vpili in leteli zdaj sem, zdaj tja. Črn dim, ki se je v silnih grmadah dvigal nad vasjo, je oznanil vsej trebanjski dolini, da je treba hitre pomoči. Gasilci so takoj vzeli na Ponikvah brigadno in šli na pomoč. Slaba in strma pot jim ni pustila, da bi bili hitro na mestu. Vendar se jim je posrečilo omejiti požar na Udovičevi domačiji. Izpraznili so obe luži; ljudje so si pomagali tudi s snegom, ki so ga metali na vrnajoče se predmete. Prišla je tudi trebanjska brigadna; imela pa je defekt.

Ljudje so pokazali veliko požrtvornost; prišli so od vseh krajev in reševali. Rešili so dve kravi in nekaj neznatnih predmetov. Zgoraj je pa ves letošnji pridelek za ljudi in za živino. Pop. je zgorel pod, hlev, svinjaki in hiša. Ostala je napel zidana soba, ki je imela strop iz cimenta.

—Smrt gluhe ženice pod vlačkom. Med postajama v Velikih Laščah in Ortnoku se je zgodila na progi huda nesreča. Dne dopoldne se je vračala proti domu v Prelesju pri Ortnoku iz Velikih Lašč 70 letna preužitkari- ca Marija Adamičeva. Ko je šla čez progo, je baš prihajal vlak, katerega pa Adamičeva ni čula, ker je bila popolnoma gluha. Lokomotiva je zgrabila nesrečno ženo, ji razbila glavo in jo še 50 metrov vlekla s seboj, kjer je stara ženica obležala mrtva v mlaki krvi.

—V Novem mestu je umrla ga. Marija Ogoreutz, roj. Seifert v visoki starosti 83 let. Z njo je umrl najstarejši član ugledne trgovske rodbine. Pokojnica je mati višjega državnega pravdnika Ogoreutza.

—V Moravčah je umrl v starosti 76 let gosp. Alojzij Detela, trgovec in posestnik.

—Na Planini nad Sevnico je umrl g. Janez Tisel. Doma je bil v Dobropoljah, a pred kakimi dobrimi dvajsetimi leti se je z družino preselil na Štajersko, kjer je bil kupil v Mangi pri Planini večje posestvo. Bil je skrben, zgleden gospodar, ki je si novom zapustil lepo premoženje.

—V ljubljanski bolnišnici je po kratki bolezni umrl župan g. Franc Peček, gostilničar in mizarski mojster na Fužini pri Mirni. Za župana je bil ime-

novan letos 1. decembra. Zapu-šča žalujočo vdovo.

—Na Vidmu ob Savi je umrl gosp. Franc Vidmar, posestnik in bivši odvetniški solicator.

—Dva okostnjaka v gramozni jami. V Kranj je te dni dospela vest, da so delavci, ki so na posestvu g. Drakslerja, posestnika in gostilničarja "na Laborah" ob državni cesti v Ljubljano kopali pesek, našli ostanke dveh okostij. Dasiravno se je to zgodilo že pred enim mesecem, pa še oblasti tega niso vedele in so orožniki šele včeraj in danes vršili preiskavo. Prej tega nihče oblasti ni prijavil. Dejstvo pa je sledeče:

Južno in vzhodno od Drakslerjeve domačije se nahaja velik travnik, kjer je bila še pred 50 leti njiva. Ravno na robu sredi travnika, kjer teren nekoliko pada, kakih 50—80 m od drž. ceste v Ljubljano je gramozna jama. Na površini se nahaja do kakih 50 cm prst, spodaj pa je debela plast samega vodnega peska, ki ga je v pravadnih časih naplavila Sava. Pri kopanju te gramozne jame so tedaj delavci najprej našli še v prsti lobanjo in nekaj kosti, katere bi prisodili velikosti okrog 12 let starega otroka, globlje v pesku pa lobanjo in kosti, za katere so sklepali, da so od ženske, ker so našli poleg tudi ovratnico iz roženčevu podobnih jagod ter prstan in uhan. Ženska lobanja je imela še zelo lepe in dobro ohranjene zobe in čeljusti.

Nastane vprašanje: Odkod so okostja? Ali se je zgodilo zločin? Kakor se spominjajo domači na Laborah in na podlagi pripovedovanja njihovih prednikov, ni v tem kraju bilo zločinov, ki bi bil povzročil, da sta izginili dve osebi. Izjema bi bila mogoča v vojni, ko so ta travnik imeli zasedeni vojaki. V tedanjih nemirnih časih bi bilo mogoče vtihotapiti na travnik ta dva mrljca. Več jasnosti bi pokazalo dognanje, koliko let so te kosti v zemlji.—Dosedanja preiskava ni prinesla nobenega izhoda. Okostje se še danes nahaja pod snegom tik gramozne jame. Prav bi bilo, da se ostanek pokopljejo v blagoslovljeni zemlji. Sploh pa pravijo, da je ta teren bogat na sličnih izkopaninah.

—Namesto medveda je ustrelil mladeniča. V viniški revir pri Črnomlju se je priklatil velik medved, ki so ga domači lovci dostikrat zasledovali. Nekako pred enim mesecem so ga videli pri Preloki, a ga niso dobili na strel. Bilo je 4. dec. na dan sv. Barbare, ko so se lovci zbrali, da gredo na lov na divje svilnje, na srne in na medveda.

Odločili so se, da gredo proti Bojanec v bukove, ki je last firme "Jugoslav" iz Črnomlja. Ko so prišli v goro grmovje, sta bila tam na lovu Ilija in Simo Vrlenič iz Boanlev.

Nesreča je hotela, da je Simo Vrlenič stopal po gostem gabrovem grmovju. Tedaj je Miko Mravinec opazil, da se nekaj giblje v grmovju. Mislil je, da je medved, in je naglo ustrelil v grm in zadel Sima Vrleniča v roko in v prsi. Kroglja je nesrečnemu mladeniču prebila glavno žilo, da je obstreljenec takoj umrl na mestu. Pokojni Simo, star šele 25 let, je bil dober dečko.

Če verjamete al' pa ne.

Tale se je prigradila Pižmohtovemu Francetu iz Collinwooda in se človek lahko zagviša, da je res.

Vsak pozna Fordovo liziko in kdor jo pozna, tudi ve, da je ta pošast strašno svojeglava in muhasta in štatljiva. Zato mora človek žnjo ravnati lepo in spo- dobnno, da se je vedno drži pri dobri volji in veselem razpolo- ženju.

Tako lizo ima tudi Pižmohtov France, ali jo je imel. Ker je France fejest fant in je lepo ravnal z liziko, ga je lepo ubo- gala in ga je vedno varno pri- peljala domov, največkrat kar po svoji pameti, če se je France zmotil z ohajčanom. Lizika je poznala že vsa pota okrog Cle- vlanda, vse ceste po Collin- woodu in Francetu ni bilo treba drugega, da jo je lepo navil, pa je znala sama domov.

Ampak nekega večera je pa liziko pičil komar ali je bila mar muha, pa se je uprla in pokazala kaj da zna. To se je pa zgo- dilo takole:

Nekega lepega večera pobere France neko sopasazirko, navi- je lizo in vsi trije jo udarijo na prijazne F. Kauskove farne "za kratek čas." Lizika je lepo ubo- gala in veselo drdrala na farne. France pusti lizo na cesti pre- farmo, z sopotnico pa stopi v hišo na prijazen razgovor. Bilo je že pozno zvečer, ko se odpra- vita France in njegova sprem- ljevalka proti domu. Sopasa- zirka se vsede na sedež, France pa stopi pred lizo, da jo navije. Motor zabrne in France hitro skoči na sedež, da prime vajeti v roko. Ko pa hoče lizo pognati naprej, se ta trdovratno upre z vsemi štirimi in da Francetu krotko, toda jasno razumeti, da se ne bomo peljali in se ne bo- mo. Motor se je vrtel, toda li- za se ne premakne.

France jo nekaj časa nago- varja in ji prigravarja, naj bo pametna, češ, da do Collinwooda ni daleč in pot je večinoma ni- zola, a liza kratkoma pravi: nak! Pa reče France svoji so- pasazirki, naj bi šla z lize in jo malo potisnila, da bo to gotovo pomagalo. Res gresta zadej in se oba močno upreta v nebog- ljeno lizo in pritisneta. Če bi bil France Ribničan, bi bil re- kel: "Pol svetnikov proč!" ker pritisnila sta preveč. Lizo nam- reče kar nenadoma mine svoje- glavost, kolesa se zavrtje, liza pskoči enkrat naprej, enkrat vstran, potem jo pa ubere po po- lju proti bližnjemu gozdu. Fran- ce jo vlije za njo, toda vsled ve- like teme kmalu izgubi lizo iz- pred očmi. Nekaj časa je še sli- šal veselo brnenje motorja, toda tudi to je kmalu utihnilo.

Kaj naj stori? Noč je temna, cesta prazna, lize nikjer, do Col- linwooda pa dobrih deset milj.

Ne kaže drugega, kot da gre na- zaj h Kauskovim, kjer pove, kaj je naredila liza in prosi pomoči. Kausček vzame laterno in cela družba se poda na lov za lizo. Kausček gre s svetilko naprej, za njim France, potem pa sledijo drugi. Hodijo po polju in se včasih ustavijo, če bi morda ne slišali mili glas Francetove lize. Toda vse je tiho. Pridejo do gozda in po dolgem iskanju za- gledajo lizo, ki je lepo mirno ča- kala pred velikim drevesom, na katerega se je bila naslonila in počivala.

France jo zopet navije in hi- tro skoči na sedež, da bi mu li- za zopet ne ušla. Toda lizo je minila vsa srboritost in nagaji- vost. Prav krotko uboga Fran- ceta in ga odpelje proti domu.

Kakor sem slišal, je France rekel, da bo lizo vselej privezal proti, predno ji bo šel pomagat odzadej, ali jo bo pa postavil pred kako veliko drevo, potem naj se pa liza zaletava po svoji mili volji, kakor ve in zna, saj daleč ne bo prišla.

Newburške novice

Že zopet je leta konec! Silvestrov dan je in se nekaj čimrno drži, kakor človek ko je na tem, da se poslavlja. Kar se pa tiče njegove preskrbite za telo, well, nihče ga ne bo hvalil. Kar se pa tiče priložnosti za duševno dobro, v tem je pa vsako leto bogato. Vprašanje je le, ali porabimo priliko za to, da bi si nekaj dejali za večno "bodočnost." Zato pa recimo danes: "Za to, kar je bilo dobroga, Bogu hvala. Za to, kar smo morali trpeti, tudi hvala Bogu, da bo vsaj za dušo imelo korist, če je nima za telo. Za to, kar pa smo slabega naredili po naši krivdi, za to pa prosimo odpustjenja in milosti."

Leto 1931 gre v večnost in tam nas bo čakalo, da ga vidimo bolj razločno na dan sodbe. Naj bi nam prineslo veliko zaslug.

Lep Božič smo praznovali. Polnočnica je bila prav krasna in mirna. Za enkrat ni delal nikdo kake nadloge, ne v cerkvi, ne zunaj. Pomagal nam je Father John Sholar in veliko je pomagal zlasti pri spovedovanju za praznike. Lepa hvala njemu in vsem drugim, ki so storiili kaj v čast božjo. Pevec so prav navdušeno peli. Ministranti so stregli točno in pravilno, otroci so peli prekrasne božične pesmi in cerkveni odporniki so skrbeli za red. Šolske sestre so okinčale altarje in mežnar je zlezal gori v stolp ter pritrkoval na zvonove. Četudi imamo le malo boljše zvonove kot Pennsylvania Railroad tam doli pod mostom, se vseeno vsaj bolj praznično sliši, kadar pritrkujejo. Kadar dobimo nov stolp pri novi cerkvi, takrat bomo pa obesili zvonove take, da bodo doneli tja doli do Loraina. Da se to res zgodi, kaj pa, ko bi kako društvo začelo počasi delati za veliki zvon? Ha? Kaj bi ne bilo to lepo? Šur, da bi bilo. Že kar naprej se zahvaljujemo temu društvu in zvon, kadar bo delan, bo dobil ime društva. Hvala iskrena pa tudi vsem, ki so za Božič kaj darovali.

Božična kolekta ni bila slaba za sedajne čase. \$1,353.95 je precejšnja svota. Potrebna je pa tudi. Kurjava je čakala na njo. Škofijski davk je čakal na njo. Obresti so že tako težko čakale. John Grdina, blagajnik pri North American Trust Co., je že tako pogledoval, kdaj pride iz Newburgha John Cimmerman, naš cerkveni blagajnik, da poravnava obresti. Bog povrni stotero z raznimi darovi vsem darovalcem!

Same letne seje! Vsako nedeljo jih nekaj. Upamo, da bodo vsa društva izvolila moše in žene v odbore, kateri bodo peljali ta podjate naprej po najboljši poti. Društva imamo vse polno in vsak si ga lahko izbere, kakoršnega si sam želi. Vsa društva pa naj gledajo, da bodo delala res za dobrobit članov, najsi bo to za dušno ali telesno korist. Nobene politike; nobenega strankarstva!

Pevsko društvo "Cvet" je imelo zadnjo nedeljo lep koncert. Zelo nas je veselilo videti tam vse polno mladih ljudi, deklet in fantov, kateri se zanimajo za petje. To je prav! Fant in dekle naj bosta navdušena za zlasti slovensko petje. S tem ne mislim reči, da nimamo tudi v angleščini krasnih pesmi. Vsekako pa je tisto mjavkanje, ki se dandanes kliče moderno petje, med ameriškimi ljudmi, zoperno, nepesniško in besedilo prav po gosto naravnost prismojeno. Mogoče je včasih smešno, ali lepo ni. Torej, čestitamo društvu Cvet, da je zainteresiralo toliko mladine za krasno slovensko pesem.

Sedaj se zopet prične sezona prireditve. Pri nas je to "hvalnik," ker smo tako raztreseni. Brooklynčanje prirejajo svoje reči. Westsidčanje tako. Gar-

field Heights imajo čim dalje več zase. Maple Heights tudi. V Randall imajo svoje zabave, na "Jutrovem" še več. Tako gre naprej. Vsak v svojem kotu dela za svoj kot. Težko je na ta način enemu, kakor drugemu imeti kak uspeh. Za pomagati pa ni, ker vsaka okolica ima svoje potrebe in društvene zahteve. Edina skupna prireditev je nedeljska služba božja, sv. maša, pri kateri se farani združijo v eno maso in eno ljudstvo. Seveda niti tukaj ne pridejo vsi od vseh krajev, pridejo pa vsaj po večini in vsi kraji so zastopani pri tej največji predstavi, ki jo imamo ljudje na zemlji.

Naj mi bo tukaj dovoljeno izraziti iskreno zahvalo vsem vrtilim faranom, kateri so mi priredili popolno in prijazno iznenađenje k 20-letnici mašništva. Če bi bil slutil, da se pripravljajo kaj takega, ne bi bil dovolil. Ni namreč navada, da se praznuje 20-letnica. Poleg tega pa vam ne morem povedati, kako čudno se človek počuti, ko mu ljudje sipljejo nezasluzne pohvale in mu slikajo ideale—pravijo, tak je bil, resnica pa je le: tak bi moral biti—ideale, katere mu je skoraj nemogoče radi človeške slabosti doseči. Strašno neprijetno je poslušati pripisovanja zaželenih lastnosti, o katerih dobro ve, da jih nima. Vem, vem, da tudi ljudje vsega tega ne mislijo, kar pravijo. Hočejo pa izraziti svojo dobro voljo in zato iskrena zahvala faranom, prijateljem in zlasti bratom duhovnikom. Kar pa se tiče Omanovega Janeza, se pa pozna in mislim, da ni nevarnosti, da bi si preveč domišljeval. Kakor s kamenjem obteženi zrakoplov ne more iz zemlje, tako človek obtežen s prevelikimi in mnogimi slabostmi tiči le pri tleh. Toraj še enkrat prav iskrena zahvala vsem za lepe nauke in prijaznost. Vsekako pa sem si vzel naprej: če mi da Bog dočakati 25-letnice, jo bom preskočil. Iz 24-letnice bom skočil na 26-letnico, da se izognem sličnih vic. J. J. O.

NOJEVA JAJCA

Nojeva jajca so pri črnih v divji Afriki zelo priljubljena. Trdo kuhana se dajo dolgo časa ohraniti, ker je lupina trda kot kamen. Če hočejo črni tujca posebno počastiti, ga pogostijo z nojevim jajcem. Namesto žlice pa je treba vzeti klavir v roko. Sicer pa ima nojevo jajce okus kakor kurje. Da ga skuhamo v trdo, pa potrebujemo dobro uro.

JOHAN BOJER
IZSELJENCI
ROMAN

In kaj je bilo to tako težko? Saj so se vsi otroci tolikokrat skupaj igrali, da so oni tuji že zdavnaj razumeli jezik.

In zdaj je pričelo učitelju Joju življenje ugajati. Nikahki predstojnikov ni imel kakor v domovini. Učil je otroke prav tisto, kar se mu je delo, da je pametno. Kar se tiče krščanstva, še zmeraj ni bil prišel do jasnosti, pa saj je lahko izpustil to, o čemer se je dalo dvomiti, in se držal ostalega.

En predmet pa je stavil više kakor vse druge. Sam si ga je bil ustvaril, bila je namreč zgodovina izseljencev, pred vsem zgodovina junakov med njimi. Že leto dni je pošiljal pisma na vzhod in na zahod in poizvedoval. Bral je vse, kar je bilo tiskanega o tej stvari. In kakšna saga je to bila! O tem, kako so si prvi naseljenci krčili pot skozi pragozdove, o njihovih bojih z zvermi, o Indijancih, o gozdnih požarih na vzhodu, ki so upelili cele vasi, o prerijskih požarih tukaj na zahodu, o mrazu, o koblicah, o dolgih romarskih procesijah preko vseh dežel k zlatim poljem v Kaliforniji, bil je to epos, večji kakor Snorre in Homer. Pomislite samo na Norvežana Snowshoe-Thompsona—dvajset let je prenašal pošto na smučeh preko Rocky Mountains, v snežnih viharjih in v mrazu, velikokrat v boju z Indijanci in volkovi—dvajset let in vendar ni dobil niti centa plačila. Država ga je prevarila. Vikingi? Bilo jih je mnogo v tej novi deželi. Jo Berg je kar cvetel sredi oblakov tobakovnega dima. Nad seboj ni imel niti župnika niti šolskega upravitelja. Ampak zdaj, prosim, naj ljudje zagradijo dostojno šolsko poslopje za prihodnje leto.

Naenkrat pa ga sredi pouka nekdo zmoti. V kočo je stopil Per. Ali se sme nekoliko porazgovoriti z otroki o zgodovini? Ali se ne spominja vseh kraljev in vojsk in letnic še iz okrožne šole? Per dobi dovoljenje in Per zažari v obraz. In ko se vrne domov k Ani, pove, da je bil v šoli in da je imel majhno predavanje.

Ko so poslednji prišli iz mesta, je prišlo tudi za Mortena pismo, od matere. Pisala je, da je Helena umrla kmalu po porodu. Morten je obsedel nad pisom in se zastrmel predse. To-

rej tudi lensmanov sin ne bo več užival ob tej mladi, lepi ženi.

Ampak ali ni bilo čudno? Mortenu se je zadelo, kakor bi bila spet njegova. Naenkrat je bila tako nedolžna pri vsem, kar se je bilo zgodilo med njima. In zdaj se je zdelo Mortenu popolnoma nemogoče odlašati še dalje. Moral se je odtrgati in odpeljati domov.

Na spomlad — je mislil. Na spomlad. Namenil se je postaviti kolikor toliko dostojno hišo, tako da bi njegovo posestvo dobilo dostojno hišo, tako da bi njegovo posestvo dobilo prodajno vrednost. Potem bi ga lahko Simen za eno ali dve leti vzel v najem — in potem bi se videlo. Na spomlad — na spomlad.

Zenam pa se je godilo slabo. Zima je bila prezgodaj nastopila in tako letos ni bila ne ena hiša dograjena. Radi večnih voženj v mesto in jesenskega oranja niso mogli moše niti temeljev položiti. In ali je bil zdaj čas za zidanje? Še eno zimo v ilovnatih kočah! Žene so hodile iz koče in v kočo in vzdihovale. Edino dobro je bilo, da so imele peč, ki je lahko grela preko noči, in oglje za gorivo namesto krevčeve gnoja in prerijske trave. En sam je bil sezidal novo leseno stavbo, namreč Kal. Seveda pa je bil to hlev za konja.

Nekega dne je rekel Morten Simenu: "Ni treba hoditi tako pogosto k Ani. Per, ubogi revež, tega ne mara."

"Kaj praviš?" Simen se je napravil, kakor da še nikoli ni slišal kaj tako nes pametnega.

"Ah, ne delaj se neumnega, saj si vendar venomer tam, če le veš, da Pera ni doma."

"Neumnosti! Ana tako rada posluša novice z doma."

"Nehaj s tem," je rekel Morten.

Spet nova zima. Kakor zapor za ljudi, ki mislijo samo na poljedelstvo in štejejo svoja leta samo po žetvah. Nenadoma pa se vreme spremeni, spet je topleje, dežuje. Nekega dne je zemlja brez snega. Lahen mraz tako osvežuje zrak. Podnevi sije solnce in ponoči mesec. Nekega takega dne, štiri tedne pred božičem, priropota prerijski voz z dvema konjema v naselbino. Mož, ki vodi konje, je čisto mlad, brez brade. V vozu pa sedi žena, v kožuhovini in s pajčolanom. Poleg nje se blešči okovi velikega kovčega.

Nastane vrvenje od farme do farme. Novi župnik je. Prišel je brez sporočila, in kar je najhuje, oženjen je. In hiša za take gosposke ljudi? Žena je videti prav kakor kaka mestna dama. Nihče nima prostora, da bi ju sprejel. Kaj za božjo voljo je početi?

Niti koča Erika Fossa ni urejena. Kal je sprevljal preko zime v njej pluge in brane. Mortena prav danes ni doma. Pošljejo po Pera, on se vsaj zna vesti, kakor je treba. Ponudi župniku roko, jima želi sreče ob prihodu v naselbino Nidaros. Stanovanje, da, Per pravi, naj gresta z njim. Pelje ju do Erikove koče, učitelju jim sledi in ga je sram. Per odpre vrata. Res, tukaj sicer ni vse v redu, ampak... v tem trenutku čuti Per, da celo za župnika predstavlja oblast. In tukaj naj bodo vsi enaki, prosim vas, tukaj je hiša za oba, prav tako dobra, kakor za vse druge.

Vendar žena nalahno krične. In župnik pogleda na oba moža. "Ali ni... ali ni tukaj nobene drugega stanovanja," ju vpraša. Učitelj in Per odmajeta z glavami. Tedaj priteče Elza in ne ve, ali bi se jokala ali smejala, ko povabi novodošleca k sebi na večerjo.

Župnik znova vpraša: "Ali tukaj še nihče ne stanuje v leseni hiši?"

Per premišlja. "Da pač, Irec." "Pa on je gotovo katolik?" Seveda. Irec je katolik.

Tedaj mladi mož pogleda ves v stiski svojo ženo in vzdihne. "Potem se ne da nič napraviti."

"In Nemec tudi," pravi učitelj.

"Da, ali je Nemec tudi katolik?" župniku se nekaj posveti.

Per že ve. Ne, katolik sicer ni, ampak pripada neki sekti, ki se imenuje Herrnhuterji.

"Hm," župnik pogleda svojo ženo in znova zmaje z glavami.

"Tudi mi drugi ne stanujemo bolje," pravi Per z neko trdnostjo v glasu.

"Seveda, saj potem tudi za na-

ju ni preslabo," prizna župnik, ponudi svoji ženi roko in se napravi, da odide.

Ko pa župnik in njegova žena večerjata pri Elzi, Ana in Pavlina z vso vneto pospravljata, čistita in brišeta v Erikovi koči. Zakurita v peči. Kdo ima posteljno opravo? Da, nekaj volnenih odev in blazina visi zunaj na vrvi, treba jih je izprašiti. Rjuhe mora posoditi Ana. Per pa je mnenja, da kar je prav, je prav, in župnik in njegova žena morata imeti kaj jesti. Že kar zdaj pride z vrečo krompirja in ovčjo gnatio. Drugi naj prinesejo svoj delež. Ne, tukaj nihče ne trpi lakote in tudi župniku in njegovi ženi je ni treba.

Pozno zvečer spremljata Ola in Elza oba tujca na njun dom. V koči je prižgana svetilka, širi se ugodna toplota, od raznih sosedov so znesli kuhinjsko opravo in jo postavil poleg peči. Veliki kovčeg zavzema skoraj celo sobo. Vendar tukaj diši po plesnobi. Gospa se obotavlja sleči plašč. Gleda svojega moža in ko sta onadva odšla, omahne na klop in prične jokati.

Zrastla je v premožni rodbini, v nekem mestu na vzhodu. Hodila je na ples in nastopala na koncertih. Sanjala je o belo prepleškanem župnišču z vrtno in drevjem, s svetlim sobami, služničadjo, omikano družbo. Njen Jakob jo je večkrat dražil s tem, da bosta šla kot misijonarja v divjino. Vendar nikoli ni verjela, da misli resno. Bil je čudež, da je sedela zdaj tukaj in preživela pot. Vendar so tukaj? In ves ta mrčes, ki najbrž tiči v stenah, v posteljah in odejah. Grize in grize v rober in toliko, da ne plane in prične divjati.

Župnik hodi sem in tja po

ilovnatih tleh male koče. Njegovi svetli lasje se zdaj pa zdaj zableščijo v luči svetilke. Njegove oči so velike in polne prikazni, vendar njegov glas je mehak. Prav, zdaj sta tukaj. Ni bilo zaradi lastne zabave, da ni postal bankir kakor njegov bogati oče in brat, ampak da je izvolil poklic župnika. Imel je svoje namene. Ali ni videl vsega približno tako v svojih sanjah? "Draga Matilda," pravi — "župnik pri Culukafrih lahko tvega življenje, da vedrega duha ga stavi v nevarnost zaradi stvari, ki mu je na srečo. Tukaj sva med krščanskimi brati. (Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

V najem

se da čedno stanovanje, 5 sob, parna kurjava, zelo poceni. Vprašajte na 1164 E. 74th St. (2)

Stanovanje

obstoječe iz štirih sob se da v najem. Rent je \$17.00 na mesec. Odda se tudi prodajalniški prostor. Nahaja se na 5305 St. Clair Ave. (1)

Računski stroj

naprodaj. Skoro popolnoma nov. Se proda radi opustitve trgovine jako poceni. Pozve se pri John Bradaču, 6411 St. Clair Ave., suite No. 13. (1)

Prodaj

radi smrti žene moje konfekcijsko trgovino na 2575 Scranton Rd. Vprašajte po 6. uri zvečer. Z. Rožič. (Dec. 29. 31. Jan. 2.)

V najem

se da Serschen's hotel, 694 E. 152nd St. 19 sob, vse opremljeno. Odda se prav poceni radi bolezn. Prav gotovo se vam bo izplačalo. Pridite pogledat. — A. Serschen, 694 E. 152nd St. (1)

"The Haven"

To je naslov prijaznemu domu za okrevajoče bolnike in za stare ljudi, ki bi radi imeli vso domačo postrežbo in nadzorstvo v prijetni hiši, za malo, zmerno ceno. Več Slovencev se že sedaj nahaja pri nas. Pridite in vprašajte. Zavod je pod vodstvom dobro poznane

Mrs. Mary Tomich
9010 Detroit Ave.
Tel. EVergreen 1847.

(Sat.x)

Trgovski prostori

se dajo v najem. Pripravi za mesnico in grocerijo. Tudi tri sobe se da v najem za stanovanje. Vpraša se na 23741 St. Clair Ave. (Dec. 29. 31. Jan. 2.)

Ohijski premog

Najboljši premog po najnižji ceni, pripeljan na vaš dom. Se priporoča. Anton Bučan
5921 St. Clair Ave. (2)

DOBER PREMGO!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Starl Cimpermanov prostori
HEnderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

PRVI SLOVENSKI
PLUMBER

J. MOHAR

6521 ST. CLAIR AVE.
Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene.
RAndolph 5188 (Th. F.)

KUPON

Ta kupon in 15 centov da danes vsaki odrasli osebi vstop v La Salle gledališče

Iz prijaznosti
Ameriške Domovine in
La Salle Theatre

—2—32

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

Stanley

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Stal je z rokami globoko v hlačnih žepih in gledal v tla. Na videz je bil ves v mislih, in vendar ni mislil. Vsaj določne ideje mu ni bilo v glavi. Dvoje dejstev mu je hrulo po možganih s tistim glasnim pravadnim šumom, ki je prapocetek misljenja in ki ga čutijo utrjeni ljudje, kadar so izmučeni možgani izpredi zadnje niti svoje energije. Dvoje dejstev mu je tičalo v glavi. Prvič dejstvo, da se je srečal z McPhillipom, drugič dejstvo, da nima prav nič denarja za posteljo.

Obe te dve dejstvi sta se mu sprile v eno samo brezoblično gručo. Toda ni mogel zbrati poguma, da bi ju zgrabil, ju postavil vsako na pravo mesto ter preumel njun medsebojni odnos. Samo stal je in gledal v tla.

Tedaj se je zaletel vanj knjigarski pomočnik, Shanahan po imenu. Mrmrja je zaklel ter stopil stran. Eno roko je potegnil iz žepa s prsti, iztegnjenimi kakor ptičji kremplji, da bi udaril. Shanahan je v svoji pijanjski onemoglosti zlezal v dve gube ter bulil v Gypa z modrimi očmi, ki so mu bile skoraj krvave. Gypo je stresel z rameni ter se obrnil proč. Vsak drug čas bi bil izkoristil to priliko ter si izprosil od Shanahana šiling. Shanahan je bil vedno dober, da je dal šiling na posodo, kadar je bil pijan. Šiling bi zalegel Gypu za posteljo in še bi mu ostala malenkost za skromen zajtrk. Deset minut prej bi bilo pomenilo Gypu tako srečanje nepričakovano srečo. Zdjaj pa sta mu tičali tisti dve prokleti dejstvi v možganih, da ni imel smisla za nič drugega.

Stopil je iz hiše ter mahnil po poti proti b-ski cesti.

Hodil je zločno, z rokami globoko v žepih, stegno pa se mu je na notranji strani brusilo ob stegno. Velike škornje kakor bi vlačil za sabo, ker je ostajal z njimi kar se da blizu tal. Kolka sta se mu dvigala in nizala, kakor so se mu premikale noge. Oči je povešal v tla. Ustnice so se mu prilele nazven. Mali, preluknjani, vegasti rjavi klobuk mu je nerodno čepel vrhu glave, mnogo preozek za njegovo debelo oglatno črepinjo, krajevci pa so se mu okrog in okrog vihali navzgor in tiščali oglavja. Kadar mu je udaril veter, nabit z drobnostjo, ostro soliko, v obraz in telo, se mu je obleka izbuhnila, topi nos pa se mu je zvil v srditem rezanju.

Gledal je v okno sedlarske trgovine na damski cesti, ko se mu je posvetilo, v kakem razmerju sta si obe dejstvi. Opazoval je par svetlih ostrog, in obraz se mu je bliskoma spasil. Oči so mu bulile, kot da ga je popadla groza. Nezaupno se je ozrl, kakor da hoče privrati nekaj ukrasti. Nato je hitro bežal. Po stranskih potih in ozkih ulicah je šel proti reki. Stopil je čez cesto do nabrežnega zidu. Naslonil se je s komolci nanj ter pljunil v temno vodo. Z brado na laktih je stal čisto mirno in premišljal.

Razglabljal je nenadoma odkritje, do katerega se je dokopal, namreč zvezo med tem, da je brez denarja za posteljo, in med tem, da je naletel na Francisa Josepha McPhillipa, ki so ga iskali zaradi umora ob strajku

farmerskih delavcev v M-u prejšnji oktober. V njegovi glavi je kraljeval strahoten molk.

Zdjaj pa zdaj se je glasno sopihajoč ozrl okrog sebe. Smrkal je in vohal po zraku in stiskal oči. Nato se je zopet sklonil čez zid in oprl brado na prekrizane roke. Tako je ostal pol ure. Naposled pa se je vzravnal. Iztegnil je roke nad glavo. Zazdehal. Vteknil roke v hlače žepe. Strmel v tla. Nato se je, kakor prej, s povešenimi očmi odmajal.

Šel je čez reko, prekorčal z vedno povešenimi očmi cel labirint ovinkastih ulic, dokler ni došel do ogala stranske ceste, kjer je gorela na poli pota nad nekim vhodom na desni strani svetla luč. Tisto je bila policijska stražnica. Nekaj trenutkov je s široko odprtimi očmi strmel v svetiljko. Skoraj minuto. Nato je rekel na glas "Hu!" Oprezno se je ozrl na vse strani.

Cesta je bila prazna. Naladno je pršelo. Pregledoval je cesto, trgovine na svoji, in golo steno na drugi strani. Nato so se mu oči vrnile k svetiljki, ki je visela nad vrati policijske stražnice. Globoko je vzdihnil ter krenil počasi, prav počasi in neokretno, proti svetiljki.

Koračil je po stopnicah, enakomerno, po eno in eno, z glasnim ropotom. Rok ni potegnil iz žepa, temveč je sunil kar z nogo v krilna vrata, da so se odprla. V veži je stal pred njim stražnik s črno, stožčasto čelado za nočno službo ter si natikal rokavice. Gypo je postal in strmel v stražnika.

"Prišel sem po dvajset funtov nagrade, ki jo ponuja farmerska zveza za vesti o Francisu Josephu McPhillipu," je rekel z globokim, zamolklim glasom.

DRUGO POGLAVJE

Ob sedmih petindvajset minut se je Francis Joseph McPhillip ustrelil, ko je poskušal uiti s številke 44, na Tittsstreetu, hiše svojega očeta. Hišo je obkolil detektivski seržant McCartney z desetimi možmi. Viseč za levo roko na policijske spalne sobe v drugem nadstropju, ki gleda na dvorišče, je pogljal McPhillip dveh krogli McCartneyu v levo ramo. Ko je hotel tretjič sprožiti, mu je leva roka izpolnila in izgubila oporo. Cev od pištole je udarila ob rob pri polici. Krogla je zletela kvišku ter prodrla McPhillipu skozi desno senco v možgane.

Ko so ga našli v zaboji za oranže na dvorišču, kamor je bil padel, je bil že mrtev.

TRETJE POGLAVJE

Ob osmih petindvajset minut je Gypo odšel iz policijske stražnice skozi vrata na zadnji strani poslopja. V žepu je imel dvajset funtov v bankovcih, nagrado za obvestila, tičočna se Francis Josepha McPhillipa.

Naglo je hitel skozi ozek prehod v temno ulico. Ulica je bila prazna. Tako je bilo videti vsaj od kraja. Toda, ko je stal Gypo skrit pri vходу v neko staro, prazno hišo ter z divjimi očmi prebadal temo, je zaslišal stopinje. Stopinje so ga prestrašile. Bil je prvi človeški korak, ki ga je čul, prvi zvok tovariških človeških bitij, odkar je postal ova-duh in ... in izvržek.

Takoj je začutil, da mu ta ko-

rak grozi, kakor bi za trdno vedel, da je korak nekoga, ki ga zasleduje. Kako čudno! V devetdesetih minutah je postal zvok človeških stopinj po nekakem zlem čudežu grožnja. Devetdeset minut prej mu ušesa ne bi bila pazila na zvok človeških stopinj, kakor mu ne bi bila pazila na šum, ki mu prihaja pri pravilnem dihanju iz pljuč. Zdjaj pa mu pozorno strežejo težko drsanje, ki se približuje od leve. Srce mu je začelo utripati.

Seveda to ni bil človek, ki bi se ga treba bati. Bila je samo razcapana zloglasna stara ženska razuzdanega obraza in melanholičnih oči. V pijanosti je postala pred njim ter zamrmrala nekaj nerazumljivega. Nato je pokazala škrbinate zobe. Pljunila je ter odšla brez vsake besede. Ali je bilo to znamenje? Gypo se ni zavedel, da je bilo. Samo na ušesa je vlekel šum njenih stopinj, ki so brezbržno pljusketale po kalužah.

Skrivoma je pogledal predse in odšel skrbno prisluškuje, ustavlja se kakor človek, ki hodi ponoči sam po gozdni soteski, koder žive levi. Zavil je okrog ogla in v oči mu je udarila jarka svetloba s ceste s prodajalnicami, kjer je mrgolelo ljudi. Najprej ga je stresel strah. Nato pa je zaklel in globoko zajel sape. Česa se mu je bati? Cesto je dobro poznal. Kdo bi se hotel z njim? Iz velikanskih pesti je pomolil prste kakor srdite kremplje, mišice na vratu in plečih so se mu trdo napele. V mislih je kar videl samega sebe, kako davi te sovražnike, ki bi ga hoteli naskočiti. Ta pritisk njegovih mišic ga je spomnil njegove ogromne moči, in to ga je potolažilo. Razposajeno si je pomeknil okrogli klobuček na tilnik. Roke si je vteknil v hlače. Razmajal si je noge ter se drzno odgugal kakor kak mornar iz stranske ulice v bleščavo velike ceste.

Z isto počasi se zibajočo, gugavo hojo je rezal cesto naravnost skozi promet, nič se ni ustavljal, nič umikal, nič ni gledal na desno ali levo. Avtomobil, dvokolnice, kolesa in vozovi so se mu izogibali. Šel je skozi nje in jih gledal, kakor korači velika pošast skozi oblak mravljincev, ki opravljajo delo okrog njenih nog svoje brezkoristno, neizmerno drobno delo. S kletvami na ustnicah so se obračali za njim, a tistim, ki so videli njegov obraz, je zastala sapa in izginjali so v noč z neizgovornejo kletvijo. Njegov obraz, na katerem so ripele bule v blestikaju svetiljk, je bil kakor bistroumno izmišljena krinka. Bil je tako ... tako mrtev.

Šel je naravnost čez tlak v krčmo. V vrata je sunil z nogo, ne da bi bil potegnil roke iz žepa, prav kakor je stopil v policijsko stražnico. Plosnil je z dlanko po plačilni mizi, položil nanjo funtni bankovec ter izustil eno edino besedo: "Polič." Strmel je v mizo, da je prišla pijanca. Vzdignil je mero do glave, odprl goltanec ter na dušek poržl vsebino. Globoko je vzdihnil in pomolil prazno čašo natakarku. Pokimal je, da je dobil drugi polič in drobiž, je šel v kot in sedel.

Zdjaj je določno sklenil, da si osnuje načrt, kako bo ravnal. McPhillip in on sta imela tako navado. Kadarkoli sta kakšno "zvila," sta nemudoma hitela v krčmo, naročila pijače ter jela kovati načrte za alibi.

"Nikoli ne skrbi, kako se boš izvil, dokler nisi vsega opravil," je bilo nekako McPhillipovo geslo.

Nenadoma se je Gypo zave-

del, kakšna bistra glava je moral prav za prav biti McPhillip. Z načrti mu je šlo tako lahko. Bliskovito so mu švigali drug za drugim po glavi. Gypo ni nikdar priložil k načrtom niti ene svoje misli. McPhillipu je večkrat rekel s čudnim, steklenim pogledom v oči: "Mac, ti ugrizneš sir zmerom od mehke strani. Meni odpade vselej težaško delo, ti moraš samo misliti. Zdi se mi, da jo pri tem dobro voziš, tovariš."

Zdjaj šele mu je prišlo do uma, kako težko je delati načrt brez McPhillipa. Ko naj bi ga bil sam izmisli, se mu je zdelo vražje delo. V glavi se mu je vse zamotalo, in nikjer ni mogel začeti. Parkrat se je pognal s stisnjenimi ustnicami in trdo napetim hrbtom, kakor konj, ki se napira, da bi potegnil silno pezo, pa ni nič zaleгло. Ni zmogel bremen, ki se mu je zavalilo na možgane vselej, kadar se jim je v svoji razdraženosti približal ter skušal dobiti od njih pojasnila in sveta. S prekrizanimi nogami je sedel na leseni klopi v ozadju gostilne, pred seboj je držal v desnici čašo s pivom, komolec mu je počival na kolenu in pena od piva mu je počasi kapljala na konec škornja, ki ga je molil kvišku: v težki borbi zmedenih misli je strmel v tla. Posvajljani rjavi klobuček, ki mu je čepel vrhu glave, je bil podoben čarobni kapici, ki ji je dal

razum in znanje in ki nadzira njegovo topo silo.

Še se mu ni zbistrila glava, da bi začel to vražje delo ter si osnoval načrt, ko ga zmoti s svojim prihodom Katie Fox. Sedla je poleg njega, preden je vedel, da je prišla. Tako je bil pogreznjen v svoje notranje muke, da ga je morala s komolcem suniti in izpregovoriti, preden je zapazil njeno priučujočnost.

"Kako je, Gypo?" je kliknila s svojim trdim, tenkim glasom ter ga pri tem pehnila med rebra. "Ali imaš toliko okroglega, da boš dal za pijačo?"

Gypo je skočil na noge in prelil polovico svoje mere. Pogledal jo je s prestrašenimi očmi, in pri sebi se mu izbočile. Nato jo je spoznal in takoj sedel nazaj, zmešan in zbežan, ker je tako pokazal svojo razburjenost.

"Halo, Katka," je zamrmral ter se naredil nejevoljnega, "tako pa ne smeš prihajati k človeku. Ozrem se in ti sediš tukaj in me dresaš v rebra. Zakaj hudirja nisi poklicala kakor zmerom?"

Tenke roke z rdečimi žilami je vnil uprla v boke ter ga gledala z začudenjem, ki je bilo deloma resnično, deloma porojeno iz tistega nagnenja za široke kretnje, gibe in besede, ki je zlasti značilno za ženske iz dublinskih zakonih ulic. Katie je bila predmestna ženska. Oče ji je bil svoj čas nameščen pri delavski korporaciji, mati je bila postre-

žnica. Kot dekle je delala Katie v neki tovarni za prepečenec. Njena lepota se je slabo počutila v enakomernem, napornem delu v tovarni. Priključila se je revolucionarski organizaciji. Tega je bilo pet let. Po tem njenem prvem odskoku z ravne poti dostojnosti in konservativnosti, ki večeta žensko nižjih slojev, jo je zavajala prekipevačja čustvenost od spotike do spotike. Naposled se je čisto ločila iz vrst spodobnih ljudi, ko so jo spodili iz revolucionarske organizacije pod obtožbo zaradi javne prostitucije. Zdjaj je postala razuzdanka, znana kot taka celo med prostitutkami bordelske četrti — skruno, zanemarjeno bitje brez vsakega čuta za odgovornost.

(Dalje prihodnjosti)

* Direktor Barry je zaplenil šaljivi list "Hooey" v Clevelandu.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI

ODVETNIK

Čez dan:

513 ULMER BUILDING

Zvečer od 6. do 8.

6411 ST. CLAIR AVE.

Soba št. 7 Tel. HEND. 5195

Ob sredah zvečer na

837 E. 237th St., Euclid, O.

Tel. KENmore 4458

Tel. CHerry 3982

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.

St. Clair vog. 62. ceste.

Vhod samo iz 62. ceste.

Knausovo poslopje.

GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, številnim prijateljem in znancem, da je kruta smrt posegla s svojo bridko koso v naše srce in pretregala nit življenja našemu iskreno ljubljenemu in nikdar pozabljenemu očetu, tistu in staremu očetu.

JOHN POPOVIČ

ki je preminul 26. novembra, 1931, po dolgi in mučni bolezni v starosti 72 let. Položil smo ga k večnemu počitku na Calvary pokopališče dne 1. decembra, 1931.

Tem pčtom se iskreno zahvaljujemo Rev. M. Hraniloviću za gniljiv govor v cerkvi, Rev. Ilija Severovici za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev, dalje Father Gonlash, Rev. M. G. Domladavac, Rev. M. Relic in Rev. Boris.

Lepa hvala vsem, ki so položili krasne vence našemu dragemu ranikemu v zadnji pozdrav, vsem, ki so ga prišli krogiti, ko je ležal na mrtvaškem odru in vsem, ki so se udeležili zadnjega spreveda. Ravno tako se lepo zahvaljujemo vsem, ki so darovali za sv. maše in onim, ki so dali svoje automobile brezplačno pri pogrebu na razpolago. Prav lepa hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za skrbno in lepo vodstvo pogreba.

Počivaj mirno v ameriški zemlji, Tvoj spomin ostane vedno med nami, saj si bil tako dober in skrben do nas.

Zaljubljeni ostali:

MRS. ELLA GREGURIC, ANNA POPOVIČ, hčeri.

JOHN, FERD. NICKI, sinovi.

PETER GREGURIC, zet.

MILAN, ELEONORE, MARY JANE GREGURIC, vnuki.

Cleveland, O., 31. decembra, 1931.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z veliko tugo v srcu naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubljeni sin, oziroma brat

FRANK BLATNIK

za večno zaspal v cvetoči dobi svoje mladosti, star ravno 16 let. Umril je na domu, previden s sv. zakramenti za umirajočega, po daljši bolezni, 24. decembra, 1931. Pokopan je bil na sv. Pavla pokopališču 28. decembra. V dolžnost si štejemo, da se prav priporočimo vsem, ki so ga obiskali ter ga tolažili za časa njegove bolezni, zlasti pa Rev. Gefnee-ju, za njegovo prijaznost in tolažbo. Nadalje se prav iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nas obiskali in ga prišli krogiti in nas tolažili ter vsestransko pomagali ob času žalosti.

Posebno se še zahvaljujemo za vsestransko pomoč sledečim: Mrs. Mary Pirc, Mrs. Tilly Jalovec in Mr. Frank Zalar. Najlepša hvala za darovane cvetlice: Družini Rosie Zalar, družini John Dejak, družini Charly Luh, družini Anton Možina, družini Frank Zupec in družini Pit Konte.

Hvala vsem, ki so darovali za sv. maše: Mrs. Angela Pirnat, Frank Kastelic, Mrs. Anton Golč, Mr. John Struna, Mr. Frank Luh in družini Ulič. Prav prijazno se zahvaljujemo društvu sv. Kristine, št. 219 KSJK za zastavo. Lepa hvala pogrebniemu vsem, kateri so se pogreba udeležili, posebno pa še tistim, ki so dali svoje automobile brezplačno na razpolago. Hvala lepa pogrebniemu zavodu A. F. Svetek za točno in simpatično postrežbo.

Ti pa, ljubljeni sin, gotovo uživaš rajsko veselje. Težka je bila ločitve od Tebe, a še težje bi bilo, ako bi ne imeli trdnega upanja, da se zopet snideš tam nad zvezdami, kjer ni več žalosti in ne ločitve. — Zaljubljeni ostali:

Anthony Blatnik, oče; Jennie Blatnik, mati.
Josephine, Jennie, Lucille, sestre; Edward in Henry, brata.
Cleveland, O., 31. decembra, 1931.

A. J. ŽUŽEK

ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 3038

Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

NAZNANILO

V smislu pravil Slovenskega Narodnega Doma, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, se bo vršila DELNIŠKA SEJA (LETNA KONFERENCA) na večer, dne 14. januarja, 1932 v avditoriju S. N. Doma, začetek točno ob 8. uri zvečer. Vabi in pozdravlja za

Slovenski Narodni Dom:

JOSEPH OKORN, tajnik.

VABILO NA VELIKO

VESELICO

KI JO PRIREDIJO

"NAPREDNE SLOVENKE", 137 S. N. P. J.

v soboto 2. januarja 1932

v spodnji dvorani S. N. D.

DOMAČA ZABAVA IN PRVOVRSTNA POSTREŽBA

IGRA JACKIE ZORC